

מ"ת 36092/09/18 - מדינת ישראל נגד יוסף הייב, אחמד הייב

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 36092-09-18 מדינת ישראל נ' הייב ואח'
תיק חיצוני: 376431/2018

בפני	כבוד השופטת רות שפילברג כהן
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבים	1. יוסף הייב 2. אחמד הייב

הנוכחים:

ב"כ המבקשת: עו"ד מערוף סעב
משיב 1: בעצמו, וע"י ב"כ עו"ד נג'מה הייב
משיב 2: הובא, וע"י ב"כ עו"ד שמעון פרץ

החלטה

נגד שני המשיבים הוגש היום כתב אישום המייחס להם שורת עבירות של קשר לפשע, התפרצות לבית מגורים, גניבה והסתייעות לרכב לעבור עבירה. המשיב 2 מואשם בנוסף גם בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

מדובר בהתפרצות לבית מגורים בכפר גוש חלב מיום 12.8.18 בשעות הלילה, בעת שבעלי הבית יצאו מהבית לאירוע משפחתי.

על פי המפורט בכתב האישום, שני המשיבים, יחד עם אחרים קשרו קשר מוקדם לבצע את אותה התפרצות, הגיעו למקום והוציאו את הקשר לפועל, כך שמשיב 2 יחד עם אחרים נכנסו לתוך הבית, הפכו רכוש בתוכו ונטלו מהבית סכום כסף של \$30,000 ותכשיטים. בניגוד למשיב 2 אשר כאמור התפרץ לתוך הבית עם אחרים, חלקו של משיב 1 היה בכך שעמד בכל העת מחוץ לבית, שימש תצפיתן, הזהיר את חבריו בטלפון ואיפשר להם לצאת את הבית כשאין אף אחד בסביבה.

בהתאם לכתב האישום, המשיבים הצטיידו לצורך ביצוע העבירה במכשירי טלפון "פרי פייד" (אשר בעליהם אינם ניתנים לאיתור).

עוד על פי כתב האישום, מספר ימים אחרי ההתפרצות יצר משיב 2 קשר עם בעל חנות תכשיטים מהכפר ראמה ששמו מופיע בכתב האישום, הגיע לפגישה עם אותו סוחר תכשיטים יחד עם אדם נוסף, והעביר לידי חלק מהתכשיטים הגנובים.

משיב 2 הגיע שוב לאותה חנות בכפר ראמה עם רכוש גנוב נוסף, גם יומיים אח"כ ביום 19.8.18 עם שני אחרים ששמו מופיע בכתב האישום, במטרה למכור רכוש גנוב לבעל החנות, ואולם אז עצרו שוטרים את השניים האחרים ותפסו את הרכוש הגנוב, אבל משיב 2 לא נעצר, כיוון שברח מהמקום ונעצר רק כעבור מספר שבועות.

עד כאן כתב האישום. יחד עם כתב האישום הוגשה גם בקשה למעצר עד תום ההליכים של משיב 2, אשר הובא לאולם הדיונים עצור. משיב מס' 1 איננו עצור, והמבקשת לא ביקשה את מעצרו, כי אם ביקשה להאריך עד תום ההליכים תנאים מגבילים שהושתו עליו בהתאם למפורט בהמשך.

ב"כ משיב 1 ביקשה שהות ללמוד את חומר הראיות על מנת לקיים דיון לגבי כל סעיפי הבקשה.

ב"כ משיב 2, שהיה כאמור עצור לעומת חברו, משיב 1, אישר כבר היום ביום הגשת כתב האישום כי מתקיימות ראיות לכאורה ואף על פי כן ביקש לשחרר את משיב 2 לחלופת מעצר בבית הוריו בכפר טובא, במעצר בית מלא ובהשגחה.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, מצאתי כי בבקשת ב"כ המשיב 2 יש טעם, וכי יש לשחרר משיב זה להצעה שהוצעה ושמצאתיה הולמת. אפרט להלן את נימוקי מסקנתי.

1. מדובר בעבירת רכוש אשר ככלל, אינה מקימה באופן אוטומטי חזקת מסוכנות המובילה למעצר. נאמר על ידי המבקשת בבקשתה, כי מדובר בעבירה מתוככמת אשר מחייבת במקרה זה מעצר עד תום ההליכים. אף על פי שמדובר בעבירה חמורה, אין בידי לקבל את הטענה כי מדובר בעבירה הנמנית עם העבירות אשר בנסיבותיהן מחייבות מעצר עד תום ההליכים, בהתאם להלכת בית המשפט העליון בבש"פ 5431/98 רוסלן פרנקל נ' מ"י.

אמנם העבירה כפי שפורטה בכתב האישום אינה נעדרת תחכום, ותחכום זה מתבטא בחבירתם של מספר מבצעים יחדיו, בהצטיידות בפלאפונים המכונים "מבצעים" בשל קושי לאיתורם, ובניסיונות מיד לאחר ההתפרצות והגניבה, למכור את הרכוש היקר שנגנב לסוחר תכשיטים, ואולם מאידך העבירה, שבוצעה שעה שבעלי הבית נעדרו מהבית, ובכך יש כדי להפחית במידה מסויימת, אם כי לא לחלוטין, מהמסוכנות הנשקפת לציבור מצד עברייני רכוש. מקרה זה חמור פחות ממקרים בהם מתפרצים לבתי מגורים, בעוד בעליהם נמצאים בבית ישנים. במקרה הנוכחי פוטנציאל האלימות במקרה של מפגש מקרי עם בעלי הבית, הנו פחות מאשר במקרים חמורים יותר.

הרכוש הרב שנגנב הינו גורם אשר יש לקחת בחשבון לגבי חומרת העבירה, ואולם בכך בלבד אין כדי להקים חזקת מסוכנות נפרדת.

2. הטעם המרכזי העומד לטובת משיב 2 בפרשה זו הינו, הטענה בנוגע לנסיבות שחרורו של שותפו לעבירה, משיב 1.

כפי שציינתי, משיב 1 הינו כעת משוחרר והמבקשת עומדת על הארכת תנאי השחרור שלו עד תום ההליכים, ולא מבקשת לעצרו. משיב 1 היה עצור במהלך החקירה, ואולם ביום בו הוגשה לגביו הצהרת תובע ולמרות הצהרת המאשימה על כוונה להגיש כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים, שוחרר משיב 1 בתנאים במסגרת החלטת בית משפט השלום בטבריה במ"י 483-09-18 מיום 6.9.18.

ההחלטה לשחרר את משיב 1 (ע"י כב' השופט נבון), נומקה בעיקר בשיקולים ראייתיים. כב' השופט נבון העריך שהראיות המבססות את אשמתו של משיב 1 הן נסיבתיות, וכי הסיכוי למעצר עד תום ההליכים איננו גבוה, ולפיכך שחררו.

ערר על החלטת בית משפט השלום נדחה למחרת היום, 7.9.18, ובהחלטה זו קבע בית המשפט המחוזי (כב' השופט דבור), כי על אף קיומן של ראיות לכאורה במידה מספקת, אין להפוך את ההחלטה. בית המשפט המחוזי הקשיח במידת מה את תנאי השחרור, ואולם דחה את בקשת העוררת לעצור את המשיב, בניגוד להחלטתו של בית משפט השלום.

מצאתי כי יש ממש בטענתו של ב"כ משיב 2, לפיה אם ייעצר משיב זה, תהיה בכך הפלייה שלו לעומת משיב 1 המשוחרר.

לא נעלמו מעיני ההבדלים בין שני המשיבים, ובמיוחד לא אלה שהם לרעתו של משיב 2 לעומת משיב 1. כך לקחתי בחשבון כי כאמור, משיב 2 היה על פי כתב האישום המתפרץ בפועל עם אחרים לתוך הבית, ואילו משיב 1 שימש תצפיתן מחוץ לבית. בנוסף, איני מתעלמת מכך שמשיב 2 נמלט במעמד של מעצר של מעורבים בפרשה עם רכוש גנוב כשבוע לאחר ההתפרצות, וכי רק לאחר מספר שבועות, הצליחה המשטרה לאתרו ולעצור אותו.

למרות נתונים אלה של משיב 2, לא מצאתי כי יהיה מוצדק להותירו עצור, גם לא עד שיתקבל תסקיר בעניינו, שעה שהמשיב 1 שוחרר עוד בתקופת מעצר הימים, ללא תסקיר, ומבלי שהמאשימה מבקשת לעצרו מחדש.

המבקשת טענה כי המשיב 2 נמלט מדין, וכי בכך מתקיימת לחובתו נסיבה מכרעת להבדיל בינו לבין משיב 1. אכן בהימלטותו מזירת המעצר ביום 19.8.18 יש משום נסיבה לחומרא, ואולם בסופו של דבר משיב 2 לא הואשם אלא בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ולא הופניתי לחומר שיש בו לבסס טענה על הימלטות אקטיבית לאורך תקופה באופן שמגביר מסוכנות בצורה משמעותית. אמנם משיב 2 אישר בחקירתו כי לא התייצב לחקירה למרות שידע כי הוא דרוש, ואולם מאידך לא הוצגו בפני נתונים המבססים שיתוף פעולה יוצא דופן של משיב 1, באופן שיש בהם להסביר את הדין השונה שמבקשת המבקשת כעת לנהוג בשני משיבים באותה פרשה.

עניין רלוונטי ומשמעותי הוא עניין הנתונים האישים - המשיב 1 מבוגר ממשיב 2 בחמש שנים. משיב 1 צבר לחובתו רישומים פליליים, ובין היתר נשפט בעבר למאסרים, הארוך בהם מאסר למשך שנה. משיב 1, על אף

שהיה מחוץ לבית המגורים בעת ההתפרצות, הינו על פי כתב האישום מבצע בצוותא לכל דבר.

משיב 2 לעומת משיב 1, לא צבר הרשעות בפלילים, ולחובתו רק רישום בודד ללא הרשעה מבית משפט השלום לנוער בגין עבירה משנת 2012. משיב 2 הינו לטענתו סטודנט במכללת צפת. הטענה גובתה במסמכים, בהם כרטיס סטודנט, קבלות על שכר לימוד וכרטיס נבחן.

לנוכח ההבחנות וההשוואות בין שני המשיבים בהליך זה, מצאתי כי התוצאה שבה משיב 2 יעצר עד תום ההליכים בתיק זה שעניינו עבירת רכוש בודדת, בעוד שמשיב 1 משוחרר ומעצרו עד תום ההליכים כלל לא נתבקש, הינה תוצאה בלתי סבירה.

בשולי הדברים אציין, כי נתתי משקל נכבד לטענת האכיפה הזוהר המתבקשת, וכי יתכן שבמקרה אחר, אילו גם משיב 1 היה עצור, הייתי רואה לתת בכורה לשיקולים אחרים, ואולם שיקול של התייחסות משפטית שווה, הינו שיקול מכריע במקרה זה.

לנוכח האמור לעיל, החלטתי לבדוק כבר כעת את חלופת המעצר שהוצעה לגבי משיב 2, ומצאתיה הולמת. מדובר במעצר בית מלא בהשגחת משמורנים מהמגל המשפחתי הראשון. המשמורנים עשו רושם חיובי באופן כללי, והשמתו של משיב 2 בחלופה זו המאפשרת פיקוח משטרי צמוד, תגן על הציבור באופן מספק. יושמו גם ערבויות משמעותיות במזומן ובכתבי ערובה, אשר יבטיחו במידה סבירה את שלום הציבור.

סוף דבר הוא, כי אני קובעת כדלקמן:

1. תנאי השחרור והגבלות המעצר שנקבעו לגבי משיב 1 בעמ"י 14728-09-18 בהחלטה מיום 7.9.18 מוארכים, ויחולו עד החלטה אחרת.

נקבע דיון בבקשה לגבי משיב 1 בלבד ליום 4.10.18 שעה 12:00.

2. אני מורה על שחרורו של משיב 2 בתנאים הבאים:
 - א. המשיב ישהה במעצר בית מלא בכל שעות היממה בבית הוריו בכפר טובא זגריה.
 - ב. המשיב ימצא כל העת בהשגחה לסירוגין של המשמורנים הבאים: **הייב ספאואת ת.ז. ... , הגב' חדרה הייב ת.ז. ... ומר הייב עלי ת.ז. ...**
 - ג. נאסר על המשיב ליצור כל קשר עם עדי התביעה בכתב האישום.

ד. יופקד סך של 15,000 ₪, כתנאי לשחרור.

ה. המשמורנים שפורטו בסעיף ב' שלעיל, יחתמו כל אחד על ערבות צד ג' ע"ס 8,000 ₪, לשמירה על תנאי מעצר הבית ולדיווח במקרה של הפרה. המשמורנים פטורים מהצגת תלוש משכורת.

ו. המשיב יחתום על התחייבות עצמית ע"ס 8,000 ₪, להבטחת קיום תנאי השחרור.

ח. הובהר כי משטרת ישראל חופשית לבדוק בכל שעות היממה את המשיב ואת ההקפדה על תנאי השחרור, וכי כל הפרה תהווה עילה למעצר מחדש ללא צו.

עקב תקלת מערכת, החלטה זו ניתנה בנפרד מפרוטוקול הדיון, אשר כרגע אינו ניתן לגישה.

**ניתנה היום, י"א תשרי תשע"ט, 20 ספטמבר 2018,
במעמד הנוכחים.**